

РЕШЕНИЕ

№ 1180

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 01.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10402** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.13 от Наредба за условията и реда за издаване на удостоверения, свързани с придобита професионална квалификация на територията на Република България, необходими за достъп или за упражняване на регулирана професия на територията на друга държава членка /Наредбата/.

Образувано е по жалба на Д. Р., подадена чрез адв.С. П., срещу писмо изх. № 07-00-99/16.09.2020г. на изпълнителния директор на Националния център за информация и документация /НАЦИД/, с което по заявление, подадено чрез електронния портал на НАЦИД на 03.09.2020г., е отказано издаване на удостоверение за придобита професионална квалификация на жалбоподателя. Според жалбоподателя, отказът е незаконосъобразен, тъй като не му е издавано удостоверение със съдържанието, предвидено в чл.4, т.2 от Наредбата, в което да бъде посочено изрично, че има право да упражнява професията учител по икономика от 5 до 12 клас в основни, обединени, средни училища и гимназии /на възраст от 11 до 19 години вкл./, освен в Република България, и в други държавни членки съгласно директива 2005/36/ЕО; както и че обучението е регламентирано по смисъла на Директива 2005/36/ЕО. Моли съдът да отмени оспорения отказ, като задължи НАЦИД да издаде исканото удостоверение. Претендира направените по делото разноски.

В съд.з. жалбоподателят Д. Р., чрез адв.С. П. и в представено от нея писмено становище, поддържа жалбата.

Ответникът – изпълнителния директор на НАЦИД, р.пр., не се представлява в съд.з. В представено по делото писмено становище, поддържа становище за недопустимост, алтернативно – неоснователност на жалбата, тъй като на жалбоподателя е издадено удостоверение изх.№07-00-28/06.04.2017г., което съдържа всички задължителни реквизити по чл.4 от Наредбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Д. Р. е италиански гражданин, който за периода 2015-2016г. е преминал пълен курс за придобиване на професионална квалификация „учител по икономика“, организиран от Център за професионално и продължаващо обучение към Факултета за дистанционно, електронно и продължаващо обучение на Нов български университет, за което е издадено свидетелство за професионална квалификация Серия НБУ №002879, рег.№00672/08.03.2017г.

На 06.04.2017г. на Д. Р. е издадено Удостоверение №07-00-28/06.04.2017г. от изп.директор на НАЦИД, което да послужи за достъп или за упражняване на професията в Италианската република, съгласно което същият притежава професионална квалификация „учител по икономика“, като е посочено и че:

1. Професионалната квалификация съответства на квалификационно ниво „д“ съгласно чл.11 на Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионални квалификации.
2. Притежателят на квалификацията има право да упражнява професията Учител по икономика от 5 до 12 клас в основни, обединени, средни училища и гимназии /на възраст от 9 до 19г. вкл./ на територията на Република България.
3. Професията не е регулирана на територията на Република България.
4. Притежателят на квалификацията не е упражнявал професията през последните десет години.
5. Притежателят на квалификацията декларира, че към момента на издаване на удостоверението няма наложени административни наказания, свързани с правото да упражнява професията.

На 03.09.2020г. със заявление, подадено чрез електронния портал на НАЦИД, жалбоподателят е писал издаване на ново удостоверение, в което изрично да бъде посочено, че има право да упражнява професията учител по икономика и на територията на други държави-членки съгласно Директива 2005/36/ЕО, както и че обучението е регламентирано по смисъла на Директива 2005/36/ЕО.

С писмо изх.№07-00-99/16.09.2020г. на изпълнителния директор на Националния център за информация и документация /НАЦИД/ е отказано издаване на ново удостоверение за придобита професионална квалификация на жалбоподателя, тъй като поради липса на настъпили нови обстоятелства след издаването на Удостоверение №07-00-28/06.04.2017г. не е налице нормативно основание за повторно издаване на удостоверение за професионални права. В писмото не е посочен ред и срок за оспорването му, като жалбата срещу него е подадена на 06.10.2020г.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт, съгласно чл. 13 от Наредбата; от лице, чиято правна сфера той

засяга неблагоприятно; в законоустановения двумесечен срок по чл.140, ал.1 АПК. По съществуто ѝ, като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореният мълчалив отказ е издаден от компетентен съгласно чл.3, ал.2 от Наредбата – изп.директор на НАЦИД, и в пределите на неговата власт, при неспазване на установената писмена форма и в съответствие с процесуалния закон. По спазването на материалния закон и неговата цел, съдът съобрази следното:

Наредбата за условията и реда за издаване на удостоверения, свързани с придобита професионална квалификация на територията на Република България, необходими за достъп или за упражняване на регулирана професия на територията на друга държава-членка е издадена на основание § 4, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за признаване на професионални квалификации. Видно от § 3 ДР от същата, с нея се транспонират разпоредбите на Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно признаването на професионалните квалификации и на Директива 2013/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г. за изменение на Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионалните квалификации и на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар /§ 5 ДР на 3./.

Съгласно чл.4 от Наредбата, удостоверенията, свързани с придобита професионална квалификация на територията на Република България, необходими за достъп или за упражняване на регулирана професия на територията на друга държава членка, съдържат информация най-малко за:

1. придобитата професионална квалификация на територията на Република България;
2. съответствието на придобитата квалификация с изискванията на Директива 2005/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно признаването на професионални квалификации (ОВ, L 255, 30/09/2005) или наличието на придобити права по смисъла на чл. 23, ал. 1 или чл. 30 от Директива 2005/36/ЕО, или прилагане на общата система за признаване на доказателства за обучение съгласно дял III, глава I от Директива 2005/36/ЕО;
3. правото на заявителя да упражнява съответната професия на територията на Република България;
4. това, дали професията е регулирана в Република България;
5. квалификационното ниво съгласно чл. 11 от Директива 2005/36/ЕО;
6. административни наказания, свързани с правото за упражняване на професията;
7. притежавания професионален опит, свързан с професионалната квалификация, за която се иска издаването на удостоверение - само за удостоверението за професиите в областта на ветеринарната медицина.

Предвид т.3 на чл.4 от наредбата, съдът намира, че в правомощията на административният орган е да удостовери само правото на заявителя да упражнява съответната професия на територията на Република България, като в правомощие на компетентните органи на съответната приемаща държава- членка е да разрешат достъп до тази професия и упражняване ѝ на нейна територия. Т.е. изп.директор на НАЦИД няма правомощието и основанията да удостовери правото на заявителя да упражнява съответната професия на територията на всички държави-членки, както е

поискал заявителя.

По отношение на искането да се удостовери съгласно т.4 на чл.4 от наредбата, че професията Учител по икономика е регулирана в Република България, съдът съобрази следното:

§ 1, т.1 от ДР на Закона за признаване на професионални квалификации дава дефиниция на "Регулирана професия", като „професионална дейност или съвкупност от професионални дейности, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, която е от обществена значимост и/или е от съществено значение за живота и здравето на хората и достъпът до която е подчинен на закони, подзаконови или административни разпоредби относно:

а) притежаването на специфична професионална квалификация, или

б) правоспособност, или

в) членство в професионална организация, работеща за поддържане на високо равнище в съответната професионална област, за осъществяването на което е получила специфично признаване от държавата.

В Списък на регулираните професии в Република България, приет с Решение № 619/20.07.2009г. на Министерски съвет, обн. ДВ. бр.61 от 31 Ю. 2009г., изм. и доп. ДВ. бр.30 от 17 Април 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.2 от 7 Януари 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.7 от 26 Януари 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.57 от 22 Ю. 2016г., изм. ДВ. бр.48 от 8 Юни 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.18 от 1 Март 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.61 от 2 Август 2019г., обаче, не е посочена като регулирана професията „учител по икономика“. Предвид това, съдът намира и че липсва основание да се удостовери исканото от жалбоподателя, че професията Учител по икономика е регулирана в България.

В издаденото удостоверение, обаче, липсва изрично удостоверяване според изискването на чл.4, ал.1, т.2 от Наредбата, съгласно който удостоверението следва да съдържа информация относно съответствието на придобитата квалификация с изискванията на Директива 2005/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно признаването на професионални квалификации (ОВ, L 255, 30/09/2005) или наличието на придобити права по смисъла на чл. 23, ал. 1 или чл. 30 от Директива 2005/36/ЕО, или прилагане на общата система за признаване на доказателства за обучение съгласно дял III, глава I от Директива 2005/36/ЕО.

Предвид последното, съдът като приема, че на жалбоподателят не е издадено удостоверение със необходимото съгласно чл.4 от Наредбата съдържание, намира, че ще следва да отмени оспореният отказ и да върне преписката на административния орган за ново произнасяне по нея в 30-дневния срок по чл.5, ал.3 от Наредбата.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателят ще следва да се присъдят направените от него по делото съдебни разноси за държавна такса – 10лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 1170 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл.173, ал. 2 и чл. 174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ писмо изх. № 07-00-99/16.09.2020г. на изпълнителния директор на Националния център за информация и документация.

ИЗПРАЩА преписка на изпълнителния директор на Националния център за информация и документация за ново произнасяне по заявление

вх.№07-00-99/04.09.2020г. на НАЦИД от Д. Р., съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението в 30-дневен срок, от съобщаването на административния орган за влизането в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Националния център за информация и документация да заплати на Д. Р. съдебни разноси в размер на 1180 /хиляда сто и осемдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: